

Läkarintyg enligt 7 § lagen
(1991:2041) om särskild
personutredning i brottmål, m.m.

I Socialstyrelsens författningssamling (SOSFS) publiceras myndighetens föreskrifter och allmänna råd.

- Föreskrifter är bindande regler.
- Allmänna råd innehåller rekommendationer om hur en författning kan eller bör tillämpas och utesluter inte andra sätt att uppnå de mål som avses i författningen.

Socialstyrelsen ger årligen ut en förteckning över gällande föreskrifter och allmänna råd.

SOSFS kan beställas från Socialstyrelsens kundtjänst, 120 88 Stockholm, fax 08-779 96 67, e-post socialstyrelsen@strd.se

ISSN 0346-6000 Artikelnr 2009-10-12

Tryck: Edita Västra Aros, Västerås 2009

Rättsmedicinalverkets föreskrifter om läkarintyg enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m.;

**SOSFS
2009:12 (M)**

Utkom från trycket
den 17 juli 2009

beslutade den 26 juni 2009.

Rättsmedicinalverket föreskriver följande med stöd av 21 § förordningen (1992:289) om särskild personutredning i brottmål, m.m. samt 12 § andra stycket förordningen (1991:1413) om rättspsykiatrisk undersökning.

Föreskrifterna har utarbetats efter samråd med Socialstyrelsen.

Inledande bestämmelser

1 § Dessa föreskrifter ska tillämpas vid avgivande av läkarintyg enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m.

2 § Bestämmelser om avgivande av intyg finns även i Socialstyrelsens föreskrifter (SOSFS 2005:29) om utfärdande av intyg inom hälso- och sjukvården m.m.

3 § I dessa föreskrifter avses med

§ 7-intyg	läkarintyg enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m.,
läkaren	den läkare som har förordnats av rätten att avge läkarintyg enligt 7 § lagen om särskild personutredning i brottmål, m.m.,
intygspersonen	den person som ett § 7-intyg avser,
rättspsykiatrisk undersökning	undersökning som avses i 1 § lagen (1991:1137) om rättspsykiatrisk undersökning

Inhämtande av uppgifter

4 § Läkaren ska se till att de uppgifter som behövs för ett § 7-intyg hämtas in.

Uppgifter i tidigare avgivna utlåtanden avseende rättspsykiatriska undersökningar och tidigare avgivna § 7-intyg som avser intygspersonen ska dock alltid hämtas in.

Läkarundersökning

5 § Ett § 7-intyg får inte avges förrän intygspersonen har undersökts av läkaren. Om intygspersonen inte medverkar i läkarundersökningen, ska intyget ändå avges.

6 § Intygspersonen ska skriftligen kallas till en läkarundersökning.

7 § Innan en läkarundersökning påbörjas ska läkaren

1. kontrollera att den som har inställt sig för undersökning är intygspersonen, och
2. informera intygspersonen om förutsättningarna för undersökningen och dess syfte.

Intygets utformning och innehåll

Gemensamma bestämmelser för intyg i brottmål och i ärenden om nåd

8 § Ett § 7-intyg ska utformas så att det tydligt framgår från vem en uppgift härrör och vilka uppgifter som ligger till grund för läkarens bedömningar.

Om ett intyg innehåller medicinska termer vars innebörd inte kan antas vara allmänt kända, ska innebörden av dem förklaras.

Intyget ska undertecknas av läkaren.

9 § Läkaren ska i § 7-intyget ange

1. vilken uppdragsgivare (domstol eller Justitiedepartementet) som har beslutat att hämta in intyget,
2. mål- eller diarienummer för det brottmål eller ärende i vilket intyget hämtas in,
3. intygspersonens fullständiga namn, person- eller samordningsnummer, adress och folkbokförings- eller vistelseort,
4. läkarens namn, tjänstetitel, kompetens, tjänsteadress och tjänstetelefonnummer,
5. hur intygspersonens identitet har kontrollerats,
6. var läkarundersökningen har ägt rum och datumet för undersökningen,
7. om någon annan person har deltagit i eller vid undersökningen, och
8. Rättsmedicinalverkets diarienummer för intygsärendet och datumet när intyget upprättades.

10 § Läkaren ska i § 7-intyget, såvitt avser intygspersonen, redovisa

1. en anamnes som i förekommande fall innefattar
 - a) resultaten av tidigare genomförda rättspsykiatriska undersökningar och tidigare avgivna § 7-intyg,
 - b) personliga förhållanden,
 - c) fysiska och psykiska sjukdomar,
 - d) kontakter med den psykiatriska vården,
 - e) missbruk av alkohol, narkotika, läkemedel och sådana varor som omfattas av lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel samt andra missbruk som har betydelse för den rättspsykiatriska bedömningen,
2. det eller de brott intygspersonen är misstänkt eller dömd för enligt uppdragsgivarens förordnande samt, i förekommande fall, det eller de brott som intygspersonen tidigare har dömts för och som är av betydelse för de rättspsykiatriska bedömningarna,
3. ådömd påföljd enligt uppdragsgivarens förordnande samt, i förekommande fall, tidigare ådömda påföljder som är av betydelse för de rättspsykiatriska bedömningarna,
4. fysiskt och psykiskt tillstånd vid läkarundersökningen,
5. brister i utredningsunderlaget som är av betydelse för de rättspsykiatriska bedömningarna,
6. en förteckning över det skriftliga utredningsunderlaget, och
7. en sammanfattning av vad som har redovisats i intyget.

Intyg som avges i brottmål

11 § I § 7-intyg som ska avges till domstol i brottmål ska läkaren, utöver vad som föreskrivs i 9 och 10 §§, redovisa

1. om intygspersonen är frihetsberövad i domstolens mål eller inte,
2. de omständigheter vid tiden för gärningen som är av betydelse för den rättspsykiatriska bedömningen,
3. en bedömning av om intygspersonen led av en allvarlig psykisk störning vid tiden för gärningen,
4. en bedömning av om intygspersonen lider av en allvarlig psykisk störning vid tiden för läkarundersökningen, och
5. en bedömning av om det finns skäl att låta intygspersonen genomgå rättspsykiatrisk undersökning.

Om intyget ska omfatta de medicinska förutsättningarna för överlämnande till rättspsykiatrisk vård utan särskild utskrivningsprövning, ska läkaren dessutom redovisa en bedömning av om sådana förutsättningar finns och i förekommande fall vilken eller vilka diagnoser som ligger till grund för de rättspsykiatriska bedömningarna.

Intyg som avges i ärenden om nåd

12 § I § 7-intyg som ska avges i ärenden om nåd ska läkaren, utöver vad som föreskrivs i 9 och 10 §§, redovisa de bedömningar som Justitiedepartementet eller Högsta domstolen begär.

-
1. Denna författning träder i kraft den 1 september 2009, då Rättsmedicinalverkets föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 1996:15) om läkarintyg enligt lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m. ska upphöra att gälla.
 2. Har ett förordnande att avge § 7-intyg meddelats av rätten före ikraftträdandet och har intygspersonen vid ikraftträdandet undersökts av läkaren ska bestämmelserna i de upphävda föreskrifterna fortfarande gälla.

Rättsmedicinalverket

ERNA ZELMIN

Hans Hagelin

